

Sygn. akt: I C 609/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 30 sierpnia 2011 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Krajewska

Protokolant: Ewelina Kurdziel

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2011 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej, (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda, M. C. kwotę 22.000 złotych (dwadzieścia dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 10.000 zł od dnia 19 października 2010 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 12.000 zł od dnia 25 marca 2011 r. do dnia zapłaty,

II. ustala odpowiedzialność odszkodowawczą na przyszłość strony pozwanej wobec powoda za skutki dla zdrowia powoda zdarzenia drogowego z dnia 29 października 2008 r.,

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.500 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w zakresie udziału w sprawie pełnomocnika,

V. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 1.380,21 zł tytułem brakujących kosztów sądowych,

VI. pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Lubinie.

Sygn.akt IC 609/10

UZASADNIENIE

Powód, M. C. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej, (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 10.000 zł tytułem dopłaty zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, orzeczenie, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność wobec powoda za następstwa wypadku z dnia 29 października 2008r. mogące powstać w przyszłości, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł i opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 29 października 2008r. w L. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku drogowego. Pojazd sprawcy tego zdarzenia drogowego był ubezpieczony u strony pozwanej. W wyniku tego

wypadku powód doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, rany tłuczonej warg, złamania wielo odcinkowego trzonu kości udowej lewej, otarcia naskórka kolana prawego, otarcia naskórka podudzia prawego. Pismem z dnia 16 grudnia 2008r. powód zgłosił szkodę i wniósł o zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł oraz o zwrot kosztów leczenia w kwocie 147,87 zł. W dniu 5 stycznia 2009r. strona pozwana podjęła decyzję o wypłacie powodowi kwoty 6.000 zł zadośćuczynienia oraz kosztów leczenia w kwocie 141,17 zł. Dnia 4 sierpnia 2009r. powód złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o dopłatę zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł oraz sprecyzował wnioskowane zadośćuczynienie w kwocie 40.000 zł. Strona pozwana wznowiła proces likwidacji szkody i podjęła następnie decyzję o dopłacie powodowi zadośćuczynienia w kwocie 6.000 zł i kolejnej kwoty z tego tytułu w wysokości 3.000 zł i nie uwzględniła dalszych roszczeń powoda z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Obrażenia ciała doznane przez powoda w wyniku wypadku spowodowały u niego chorobę powodującą konieczność długotrwałego leczenia i rehabilitacji. Powód był leczony na Oddziale (...) Urazowo-Ortopedycznej Szpitala w L.. W dniu 3 listopada 2008r. powód przeszedł zabieg operacyjny zamkniętej repozycji złamania i stabilizacji śródszpikowej zaryglowanym gwoździem T.. Po wyjściu ze szpitala dalsze leczenie powoda przebiegało w Poradni Urazowo-Ortopedycznej. W dniach od 13 do 15 lipca 2009r. powód ponownie przebywał w Szpitalu w L., gdzie w trakcie zabiegu operacyjnego wypreparowano i usunięto dwa rygle blokujące. Podczas kolejnego pobytu w szpitalu w dniach od 6-10 maja 2010r. powód przeszedł zabieg operacyjny usunięcia gwoźdźcia T. z lewego uda. Powód ma 36 lat, przed wypadkiem nie korzystał z porad lekarzy, był osobą energiczną i przedsiębiorczą. Powód z zawodu jest spawaczem-monterem i po wypadku obawia się o swą przyszłość zawodową. Wypadek wpłynął także negatywnie na życie rodzinne powoda, gdyż przed wypadkiem powód świadczył na rzecz swych najbliższych dużą pomoc, a obecnie jego wkład w prowadzenie gospodarstwa domowego jest minimalny.

Proces leczenia powoda formalnie został zakończony. Powód wrócił do pracy, ale w dalszym ciągu odczuwa ból nogi i zmuszony jest do zażywania leków przeciwbólowych. Zgodnie z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności powód został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Dlatego, przy powyżej wskazanych obrażeniach, długotrwałym leczeniu i młodym wieku, w ocenie powoda jego żądanie o dopłatę zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł było umiarkowane, przy uwzględnieniu cierpień fizycznych powoda, utraty jego sprawności ruchowej oraz cierpienia psychicznego. Ustalenie odpowiedzialności na przyszłość powód uzasadnił faktem, że ma orzeczoną umiarkowaną niepełnosprawność i w przyszłości mogą ujawnić się u powoda dolegliwości związane z wypadkiem, powodujące konieczność ponoszenia przez powoda dodatkowych kosztów leczenia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) Towarzystwo (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, że w wyniku wypadku z dnia 29 października 2008r. powód odniósł obrażenia ciała potwierdzone przez lekarza specjalistę w dokumentacji leczenia powoda. Strona pozwana przeprowadziła szczegółowe postępowanie likwidacji szkody i częściowo uwzględniła zastrzeżenia powoda.

Z uwagi na okoliczności sprawy powód kilkakrotnie poddawany był badaniu przez lekarzy specjalistów, w celu ustalenia uszczerbku na zdrowiu. W dniu 6 grudnia 2008r. lekarz stwierdził u powoda trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%, a w dniu 16 lutego 2010r. w wysokości 8%. Z dodatkowej opinii lekarskiej z dnia 21 sierpnia 2009r. wynikało, że powód jest osobą w miarę sprawną oraz samodzielną w zakresie podstawowych potrzeb życiowych. Opinia lekarska została wydana w trakcie leczenia powoda, które zostało już zakończone, przez co stan zdrowia powoda uległ poprawie. Mając na uwadze powyższe, strona pozwana stwierdziła, że zadośćuczynienie wypłacone powodowi spełniło w całości funkcję kompensacyjną i było w pełni adekwatne. Nadto, przyznana kwota była kwotą odczuwalną ekonomicznie, tym bardziej, że powód po zakończeniu leczenia odzyskał możliwość aktywności zarobkowej.

W piśmie procesowym z dnia 21 lutego 2011r. powód rozszerzył żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie na jego rzecz łącznie kwoty 30.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty

10.0 zł od dnia 19 października 2010r. do dnia zapłaty, od kwoty 20.000 zł po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia roszczenia pozwanej do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2008r. w L. na skrzyżowaniu ulicy (...) miał miejsce wypadek drogowy, w trakcie którego kierujący samochodem osobowym marki S. (...) nr rej. (...) wykonując skręt w lewo nie zachował należytej ostrożności i spowodował zderzenie kierowanego przez niego pojazdu z prawidłowo poruszającym się motorowerem nr rej. (...) t656 kierowanym przez powoda, M. C..

DOWODY: pismo KPP w L. z dnia 1 grudnia 2008r. k. 13 akt,

pismo Prokuratury Rejonowej w Lubinie z dnia 30 grudnia 2008r. k.14 akt,

dołączone akta szkody nr 2008-23/000- (...), zeznania powoda, M. C. k.212 akt.

Z miejsca powyższego wypadku powód, M. C. w związku z doznanymi obrażeniami ciała został przewieziony karetką pogotowienia ratunkowego do szpitala w L.. W okresie od 29 października 2008r. do 11 listopada 2008r. powód był leczony w tym szpitalu w Oddziale Urazowo-Ortopedycznym, gdzie rozpoznano u powoda obrażenia ciała w postaci wieloodłamowego złamania trzonu kości udowej lewej, rany tłuczone warg, otarcia naskórka kolana i podudzia prawego. W dniu 3 listopada 2008r. powód został poddany operacji repozycji i zespolenia złamania kości udowej lewej zaryglowanym gwoździem T.. W dniu 11 listopada 2008r. powód został wypisany ze szpitala z zaleceniem chodu o kulach, kontroli w (...), kontroli w Poradni Gastrologicznej oraz przyjmowania leków przeciwzakrzepowych. Powód przez okres około trzech miesięcy nie chodził, we wszystkich czynnościach życia codziennego pomagała mu jego partnerka życiowa, J. M.. Po trzech miesiącach od wyjścia ze szpitala powód zaczął chodzić o kulach, korzystał także z opieki lekarskiej w (...) w L.. Powód ponownie był leczony w Oddziale Urazowo-Ortopedycznym w L. w dniach od 13 do 15 lipca 2009r., w którego to leczenia trakcie usunięto powodowi dwa rygle gwoździa w kości udowej lewej. W okresie od 23 maja 2009r. do 15 czerwca 2009r. powód był także leczony rehabilitacyjnie. W okresie od 6 maja 2010r. do 10 maja 2010r. powód ponownie przebywał w Oddziale Urazowo-Ortopedycznym Szpitala w L., gdzie usunięto mu gwóźdź z kości udowej lewej. Dopiero po okresie ponad roku od wypadku będącego przedmiotem sprawy powód zaczął chodzić samodzielnie przy użyciu laski. W dniu 24 marca 2009r. (...) do Spraw Niepełnosprawności orzekł u powoda umiarkowany stopień niepełnosprawności. Leczenie powoda zostało już zakończone, lecz wymaga on dalszej rehabilitacji. Doznane przez powoda w/w obrażenia ciała w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r. spowodowały u niego trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 25%. U powoda obecnie nadal występuje dysfunkcja chodu związana ze skróceniem lewej nogi i z tego powodu u powoda w przyszłości mogą wystąpić wtórne dolegliwości ze strony stawów kończyny, jak też kręgosłupa. Powyższe dolegliwości ograniczają aktywność życiową i ruchową powoda. Nadto, powód odczuwał i nadal odczuwa znaczne dolegliwości bólowe. Bezpośrednio po wypadku powód wymagał przez kilka miesięcy pomocy i opieki członków swej najbliższej rodziny w zwykłych czynnościach życia codziennego.

DOWODY: kopie dokumentacji lekarskiej leczenia powoda k.43-98, k. 109-113 akt, orzeczenie z dnia 24 marca 2009r. k.103 akt, decyzja ZUS z dnia 4 maja 2009r. k. 104-105 akt, orzeczenie z dnia 20 listopada 2009r. k.106 akt, opinia biegłego lekarza sądowego k. 161 -162 i k.211-212 akt, dołączone akta szkody nr 2008-23/000- (...), zeznania świadka J. M. k.197-198 akt, zeznania powoda, M. C. k.212 akt.

Samochód sprawy wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r., w którym to wypadku powód doznał w/w obrażeń ciała, był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w dacie tego zdarzenia u strony pozwanej, (...) S.A. w W..

W piśmie z dnia 13 listopada 2008r. które wpłynęło do strony pozwanej w dnia 17 listopada 2008r, powód zgłosił stronie pozwanej swe roszczenia odszkodowawcze.

Decyzją z dnia 16 grudnia 2008r. strona pozwana przyznała powodowi świadczenie w kwocie 6.000 zł.

W piśmie z dnia 16 grudnia 2008r. które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 19 grudnia 2008r. pełnomocnik powoda wniósł między innymi o wypłatę powodowi kwoty

30.0 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z obrażeniami ciała powoda doznanymi w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r., zaznaczając, że jest to roszczenie tymczasowe, uzależnione od ostatecznego stanu zdrowia powoda.

W piśmie z dnia 4 sierpnia 2009r. które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 7 sierpnia 2009r., pełnomocnik powoda wniósł o przyznanie powodowi łączenie 40.000 zł

zadośćuczynienia, podnosząc ponownie, że jest to roszczenie tymczasowe uzależnione od ostatecznego stanu zdrowia powoda.

Pismem z dnia 16 sierpnia 2009r. strona pozwana zawiadomiła pełnomocnika powoda o wznowieniu postępowania likwidacji szkody powoda.

W piśmie z dnia 25 sierpnia 2009r. strona pozwana powiadomiła pełnomocnika powoda o przyznaniu powodowi dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 6.000 zł.

W piśmie z dnia 22 stycznia 2010r. które wpłynęło do strony pozwanej w dniu 27 stycznia 2010r., pełnomocnik powoda zawiadomił stronę pozwaną, że powód nadal podtrzymuje swe roszczenie o wypłatę kwoty łącznej 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Decyzją z dnia 1 marca 2010r. strona pozwana przyznała powodowi dopłatę do kwoty wypłaconego już wcześniej zadośćuczynienia w wysokości 3.000 zł.

Łącznie więc dotychczas strona pozwana przyznała i wypłaciła powodowi kwotę

15.0 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w związku z obrażeniami ciała doznanymi przez powoda w wypadku z dnia 29 października 2008r.

W piśmie z dnia 23 lutego 2010r. strona pozwana powiadomiła pełnomocnika powoda o nie uwzględnieniu dalszych roszczeń powoda w zakresie wypłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

DOWÓD: dołączone akta szkody nr 2008-23/000- (...).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w znacznej części było zasadne, a przez to w dużej mierze zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością bezsporną w przedmiotowej sprawie między stronami był fakt, że powód, M. C. w dniu 29 października 2008r. doznał obrażeń ciała w postaci wiloodłamowego złamania trzonu kości udowej lewej, ran tłuczonych warg i otarć skóry kolan i podudzia prawego, w związku z wypadkiem drogowym, którego sprawca był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej, (...) S.A. w W..

Zgodnie z art.415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Zgodnie także z art.822§1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający, albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Dlatego też, zgodnie z powyższymi przepisami prawa odpowiedzialność za skutki wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r. w stosunku do powoda jako poszkodowanego ponosiła strona pozwana.

Zgodnie także z art.445§ 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Z materiału dowodowego zgromadzonego i przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie wynikało, że powód, M. C. w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r. doznał poważnego, trwałego uszczerbku na zdrowiu w postaci wieloodłamowego złamania trzonu kości udowej lewej, co skutkowało dla jego zdrowia trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powodującym skrócenie kończyny dolnej lewej i dysfunkcję chodu.

O powyższym świadczyła dokumentacja z leczenia powoda, jego zeznania złożone przed Sądem, zeznania świadka, J. M. oraz ustalenia opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii wydanej w przedmiotowej sprawie.

Z pisemnej opinii w/w biegłego wynikało, że powód w wyniku powyższych obrażeń ciała doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 25 %. Opinię tę biegły lekarz sądowy podtrzymał także w swej uzupełniającej, ustnej opinii złożonej na rozprawie przed Sądem, którą to opinię Sąd w całości uwzględnił przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Z opinii biegłego lekarza sądowego wynikało bowiem, że za uznaniem 25 % trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda przemawiał fakt, że powód już nigdy nie wróci do stanu całkowitej sprawności ruchowej jaką posiadał przed wypadkiem z dnia 29 października 2008r. Powód bowiem ma obecnie w związku z doznanymi obrażeniami ciała w tym wypadku krótszą nogę, nie może więc normalnie poruszać się nie utykając, co będzie miało także w przyszłości negatywny skutek dla jego układu kostnego, a to może spowodować dolegliwości ze strony stawów i i kręgosłupa.

Strona pozwana tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wypłaciła powodowi kwotę 15.000 zł, czego powód w niniejszym postępowaniu sądowym nie zakwestionował, lecz uznał, że była to kwota nie adekwatna i zbyt niska w stosunku do jego krzywdy jakiej doznał w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r., które to stanowisko powoda Sąd w pełni podzielił.

Sąd nie stracił przy tym z pola widzenia faktu, że w swej korespondencji z pełnomocnikiem powoda w trakcie postępowania likwidacji szkody strona pozwana wskazała, że przyznała i wypłaciła powodowi z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę łącznie kwotę 18.000 zł, co było błędem rachunkowym. Faktycznie bowiem strona pozwana przyznała i wypłaciła powodowi kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia, a to dwukrotnie kwoty po 6.000 zł oraz kwotę 3.000 zł, które to okoliczności wynikały z akt likwidacji szkody strony pozwanej, stanowiących dowód w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu powyższa kwota 15.000 zł zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wypłacona powodowi przez pozwanego nie była wystarczająca i adekwatna do doznanych przez powoda krzywd i cierpień w związku z wypadkiem drogowym z dnia 29 października 2008r.

Powód bowiem w wyniku wieloodłamowego złamania trzonu kości udowej lewej doznał licznych, długotrwałych dolegliwości bólowych z tym związanych.

Jak wynikało z dokumentacji leczenia powoda oraz opinii biegłego lekarza sądowego wydanej w przedmiotowej sprawie, powód po wypadku był trzykrotnie hospitalizowany w szpitalu w L.. Każdorazowo był on poddawany bolesnym zabiegom operacyjnym, mającym na celu zrekonstruowanie jego kończyny dolnej lewej i umożliwienie przez to powodowi w miarę normalne funkcjonowanie i poruszanie się, z prognozą, że lewa noga powoda nigdy nie wróci już do sprawności sprzed wypadku.

Powód przez to, przez wiele miesięcy w ogóle nie mógł poruszać się o własnych siłach samodzielnie. Początkowo był przez kilka tygodni unieruchomiony całkowicie, następnie zaczął chodzić o kulach, a następnie przy użyciu laski.

Powód obecnie także po zakończonym leczeniu utyka na lewą nogę, która uległa skróceniu o 2,5 cm i jest to następstwo trwałego obrażenia tej kończyny jakiego doznał powód w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r.

Sąd miał na względzie także przy ustalaniu odpowiedniej wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i ból należnego powodowi od strony pozwanej, że powyższe obrażenia

ciała spowodowały dla powoda nie tylko negatywne skutki co do jego stanu zdrowia, ale też negatywne skutki dla jego życia codziennego i aktywności życiowej.

Powód bowiem, jako osoba młoda, w dacie wypadku trzydziestoparoletnia, w związku z urazem lewej nogi przez wiele miesięcy nie mógł pracować zawodowo, nie mógł wykonywać normalnych, zwykłych czynności życia codziennego, w tym sprawować opieki nad kilkorgiem swych małoletnich dzieci, co czynił stale wcześniej przed wypadkiem. Powód bowiem sam wymagał leczenia, stałej opieki, a następnie długotrwałej rehabilitacji.

O powyższym świadczyły zeznania świadka, J. M., które Sąd w całości uwzględnił na powyższe okoliczności przy ustaleniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Dlatego też, w ocenie Sądu, przyznana przez stronę pozwaną i wypłacona powodowi kwota zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę nie była adekwatna do stopnia doznanych przez powoda cierpień fizycznych i psychicznych związanych z obrażeniami ciała doznanymi w wyniku wypadku z dnia 29 października 2008r.

W związku z powyższym Sąd uznał za właściwe przyznać powodowi od strony pozwanej dalsze zadośćuczynienie w kwocie dodatkowej 22.000 zł, uznając, że z uwagi na doznane przez powoda obrażenia ciała, a nimi spowodowane dolegliwości bólowe i utraty sprawności kończyny dolnej lewej, dalsze zadośćuczynienie w kwocie 22.000 zł od strony pozwanej będzie odpowiednie i adekwatne do krzywd i cierpień jakich doznał powód w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r., za które odpowiedzialność odszkodowawczą wobec powoda ponosi strona pozwana.

W ocenie Sądu z uwagi na okoliczność, że leczenie i rehabilitacja powoda w związku z obrażeniami ciała związanymi z wypadkiem z dnia 29 października 2008r. w zakresie złamania trzonu kości udowej lewej nie została zakończona, a jak wynikało z zeznań powoda nadal zachodzi konieczność rehabilitacji i co wynikało z opinii biegłego lekarza sądowego, że nie jest wykluczona konieczność dalszego leczenia powoda w przyszłości, zasadnym było zgodnie z art.189 kpc ustalić odpowiedzialność odszkodowawczą na przyszłość strony pozwanej wobec powoda za skutki dla jego zdrowia wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r.

Sąd natomiast nie uwzględnił roszczeń powoda w zakresie zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej dalszego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wyższej wysokości, gdyż dodatkowa kwota 22.000 zł przyznana w niniejszym postępowaniu, w ocenie Sądu spełni swój cel kompensacyjny w stosunku do krzywd i cierpień powoda wynikających z obrażeń ciała jakich doznał powód w wyniku wypadku drogowego z dnia 29 października 2008r.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I, II i III sentencji niniejszego wyroku.

Orzeczenie o należnych odsetkach ustawowych jak w punkcie I sentencji wyroku Sąd wydał w oparciu o art.481 §1 i §2 kpc.

Orzeczenie kosztach procesu jak w punkcie IV sentencji wyroku Sąd wydał na podstawie art.100 kpc, obciążając tymi kosztami strony stosunkowo, w związku z częściowym uwzględnieniem żądań.

Orzeczenie o nie uiszczonych kosztach sądowych w zakresie części nie uiszczonych kosztach opinii biegłego i nie uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, jak w punkcie V sentencji wyroku Sąd wydał na podstawie art.13 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz.U. z 2010r. nr 90 poz.594 z późn.zm.).

Orzeczenie o nie uiszczonych kosztach sądowych od których ponoszenia powód został zwolniony w toku niniejszego postępowania, jak w punkcie VI niniejszego wyroku, Sąd wydał na podstawie art.13 ust.4 w/w ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, przy uwzględnieniu trudnej sytuacji rodzinnej i majątkowej powoda.